FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

fremsat den 17. december 1998 *

1. Udgør nationale bestemmelser om forbud mod anvendelse af vækstfremmere på fedekvæg tekniske forskrifter, som ifølge artikel 8 i direktiv 83/189/EØF [1], som ændret ved direktiv 88/182/EØF [2], (herefter »direktivet«) skal meddeles til Kommissionen forud for deres udstedelse? Dette er indholdet af det præjudicielle spørgsmål, som Gerechtshof, Hertogenbosch, har forelagt Domstolen i tre straffesager anlagt mod landbrugere, som står anklaget for at have overtrådt dette forbud.

Sagens faktiske og processuelle baggrund

2. Albers, van den Berkmortel og Nuchelmans, der er kvægopdrættere i Nederlandene (herefter »de tiltalte i hovedsagen«), blev på grundlag af en kontrol foretaget af AID (kontroltjenesten), som påviste tilstedeværelsen af forbudte restkoncentrationer [3] i urin fra kvæg, som tilhørte dem, idømt bødestraffe for at have overtrådt bestemmelser i Verordening stoffen met sympathico mimetische werking (PVV) fra 1991 (bekendtgørelse om stoffer med sympatomimetisk virkning, herefter »den nationale bekendtgørelse«).

3. De tiltalte i hovedsagen har under appelsagen for Gerechtshof, Hertogenbosch, gjort gældende, at den nationale bekendtgørelse er en teknisk forskrift i fællesskabsrettens forstand, og således burde have været meddelt til Kommissionen. Da dette ikke er sket, og i overensstemmelse med Domstolens dom af 30. april 1996 i sagen CIA Security International [4], kan bekendtgørelsen ikke finde anvendelse på dem.

4. Da Gerechtshof, Hertogenbosch, var i tvivl om, hvorvidt den fremførte retlige argumentation var relevant, har den forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Indeholder den nederlandske bekendtgørelse af 1991 om stoffer med sympatomimetisk virkning, nærmere bestemt denne bekendtgørelses artikel 3, stk. 1, tekniske forskrifter, der ifølge artikel 8 i direktiv 83/189/EØF, således som dette direktiv var

* Originalsprog: fransk.

1 — Rådets direktiv af 28.3.1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 109, s. 8).

2 — Rådets direktiv af 22.3.1988 (EFT L 81, s. 75).

3 — I det foreliggende tilfælde drejer det sig om clenbuterol.

4 — Sag C-194/94, Sml. I, s. 2201.

affattet på tidspunktet for bekendtgørelsens ikrafttræden, forud skulle anmeldes til Kommissionen?«

Den relevante nederlandske lovgivning

5. I den nationale bekendtgørelses artikel 1 defineres stoffer med sympatomimetisk virkning som »... stoffer, som fremmer en betaagoniserende eller anden slags vækst, bortset fra stoffer med hormonal virkning, jf. 'Verordening verbod toediening bepaalde stoffen met hormonale werking' (PVV) af 1987 [bekendtgørelse om forbud mod indgift af stoffer med hormonal virkning]« [5].

6. Det bestemmes i bekendtgørelsens artikel 2: »Det er forbudt i fedekvæg, som er mere end fjorten uger gammelt, at indgive veterinærmedicinske præparater med sympatomimetisk virkning, som indeholder clenbuterol, eller at give tilladelse til indgivelse af disse præparater i det nævnte fedekvæg.«

7. Det bestemmes i bekendtgørelsens artikel 3, stk. 1: »Det er forbudt at holde eller opstalde, købe eller sælge fedekvæg, som i strid med artikel 2 er blevet indgivet de heri omhandlede stoffer med sympatomimetisk virkning.«

De relevante bestemmelser i direktivet

8. Direktivet har til formål at fjerne enhver teknisk hindring for samhandelen mellem medlemsstaterne som skyldes forskelle i de nationale lovgivninger [6]. Med henblik på at opfylde dette formål opstilles der i direktivet en procedure, som pålægger medlemsstaterne at meddele tekniske standarder og forskrifter, inden de udstedes [7].

9. Ved udtrykket »teknisk forskrift«, som er defineret i direktivets artikel 1, nr. 5, forstås: »tekniske specifikationer, herunder de administrative bestemmelser, der gælder herfor, som retligt eller faktisk skal overholdes, for at et produkt kan markedsføres eller anvendes i en medlemsstat eller i en væsentlig del af denne stat, bortset fra de specifikationer, som de lokale myndigheder fastsætter«.

5 — Uden at gå ind i tekniske eller videnskabelige detaljer skal det bemærkes, at det fremgår af de skriftlige indlæg — og er ubestridt — at stoffer af denne art anses for at være et effektivt lægemiddel mod bestemte kvægsygdomme (behandling mod astmatiske lidelser mv.), og at de lovligt kan udleveres inden for de tilladte doser. Imidlertid reducerer indgift i ungkvæg af disse stoffer ud over de tilladte doser dyrenes fedtmængde og fremmer væksten af deres muskelmasse. Stoffet har samme virkning som et vækshormon, hvilket gør det muligt at øge slagtekroppens værdi. Anvendelsen af stoffet til dette formål kan udgøre en alvorlig sundhedsfare for forbrugere af produkter af animalsk oprindelse. Restkoncentrationer af stoffet kan spores i dyrene og følgevirkningerne af clenbuterol kan således også have indvirkning på forbrugere af kød fra disse dyr (bl.a. virkninger så som karudvidelse, udvidelse af lungebronkierne, hjerterytmeforstyrrelser og muskelfibrillering).

6 — Første og anden betragtning til direktiv 83/189.

7 — Tredje betragtning.

10. Ved »tekniske specifikationer« forstås ifølge artikel 1, nr. 1, »en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger karakteristika for et produkt, som f.eks. kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder terminologiske forskrifter for varen, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning eller etikettering samt fremstillingsmetoder og -processer for landbrugsvarer efter [EF-]traktatens artikel 38, stk. 1 [8], for produkter til konsum og foder samt for lægemidler som defineret i artikel 1 i [Rådets] direktiv 65/65/EØF [af 26.1.1965 om tilnærmelse af lovgivning om medicinske specialiteter [9]] senest ændret ved direktiv 87/21/EØF« [10].

11. Direktivets artikel 8 pålægger endvidere medlemsstaterne at sende Kommissionen ethvert udkast til tekniske forskrifter og de tilgrundliggende love og administrative bestemmelser. Imidlertid kan denne regel i henhold til bestemmelsens stk. 1, første afsnit, fraviges, såfremt »... der blot er tale om gengivelse af en international eller europæisk standard i dens helhed ...«. I så fald er det tilstrækkeligt at oplyse om den pågældende standard.

8 — Hvori landbrugsvarer er defineret som »jordbrugsprodukter, husdyrbrugsprodukter og fiskeriprodukter samt varer, der direkte er forbundet med disse produkter, og som har undergået en første bearbejdning«.

9 — EFT 1965-1966, s. 17.

10 — EFT L 15, s. 36.

12. Endelig bestemmes det i direktivets artikel 10, at udkastet til den tekniske forskrift hverken skal meddeles eller sendes til Kommissionen, såfremt »medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser, der følger af EF-direktiver og -forordninger«.

Svaret på det præjudicielle spørgsmål

13. Med et forelagte spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, om nationale bestemmelser som dem, der er omhandlet i den nationale bekendtgørelse, hvorefter det er forbudt at holde eller opstalde, købe eller sælge fedekvæg, som er blevet indgivet stoffer med sympatomimetisk virkning, eller hvorefter det er forbudt at indgive veterinærlægemidler med sympatomimetisk virkning, i nærværende sag clenbuterol, til fedekvæg, som er mere end 14 uger gammelt, er omfattet af anvendelsesområdet for meddelelsespligten i henhold til direktivets artikel 8.

Med henblik på besvarelsen af dette spørgsmål skal det først undersøges, om den nationale bekendtgørelses bestemmelser udgør tekniske forskrifter i direktivets artikel 1's forstand. Såfremt dette er tilfældet, skal der tages stilling til, om den meddelelsespligt, som følger af denne kvalifikation, kunne fraviges i den foreliggende sag.

Kvalifikationen som teknisk forskrift

14. Domstolen har gentagne gange fået forelagt spørgsmål om indholdet af dette begreb. Således er Domstolen blevet anmodet om at oplyse, om en teknisk forskrift i direktivets forstand omfatter bestemmelser såsom: typegodkendelser ifølge den franske lov om post og telekommunikation udstedt af Generaldirektoratet for Telekommunikation for apparater, som overholder specifikationerne i den liste, der er bilagt meddelelsen [11], artikel 12 i den belgiske lov af 10. april 1990 om overvågningsvirksomhed, vagtselskaber og intern overvågningstjeneste, hvorefter en forudgående godkendelse udstedt af en kommission, som var oprettet hertil i henhold til denne lov og en kongelig anordning, var nødvendig for, at alarmsystemer og -centraler og disses bestanddele kunne markedsføres eller anvendes på det belgiske område [12]; en belgisk ministeriel bekendtgørelse af 24. december 1993 om varer, som pålægges miljøafgift [13], hvorefter der fra Finansministeriet skulle indhentes et kendemærke, som skulle påføres alle engangsartikler, som blev markedsført på den pågældende stats område [14], hovedstadsregionen Bruxelles' regerings bekendtgørelse af 9. november 1993 om kvalitets- og sikkerhedsstandarder ved udlejning af møblerede boliger [15], hvorefter alt brandslukningsudstyr, alle naturgasinstallationer og alle naturgasapparater skulle være forsynet med mærket »BENOR« med henblik på at blive markedsført på en del af det belgiske område [16], Regeling ademanalyse af 25. september 1987 [17], som fastsætter de karakteristika, som alcometre skal have, særlig for så vidt angår kvalitet og ydeevne, prøvning og prøvningsmetoder samt procedurer for overensstemmelsesvurdering, således at de kan anvendes af politiet til undersøgelse af alkoholindholdet [18]. Domstolen behandler for tiden en sag vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt den belgiske lov af 14. juli 1991 om markedsføring samt forbrugeroplysning og -beskyttelse [19], hvori det bestemmes, at varer såsom levnedsmidler, kosmetiske produkter, produkter til pleje og dyrefoder, for at kunne markedsføres på Belgiens område skal påføres en etikettering affattet på det sprog, der tales i området, i det foreliggende tilfælde nederlandsk, skal kvalificeres som en teknisk forskrift i direktivets forstand [20].

15. I modsætning til, hvad der er anført af parterne i denne sag, er det min opfattelse, at Domstolen allerede har givet en definition på begrebet »teknisk forskrift« i direktivets forstand [21].

16. Domstolen har gennemgående ved definitionen af dette begreb henvist til ordlyden af direktivets artikel 1, nr. 1 og 5. Dette er også det eneste rigtige, eftersom denne bestemmelse er affattet på en måde, som er

11 — Dom af 27.10.1993, sag C-69/91, Decoster, Sml. I, s. 5335.

12 — Dommen i sagen CIA Security International.

13 — *Moniteur belge* af 29.12.1993, s. 28903.

14 — Dom af 20.3.1997, sag C-13/96, Bic Benelux, Sml. I, s. 1753.

15 — *Moniteur belge* af 31.12.1993, s. 29194.

16 — Dom af 7.5.1998, sag C-145/97, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 2643.

17 — Nederlandsk bekendtgørelse om analyse af udåndingsluft 1987 (Stcrt. 187).

18 — Dom af 16.6.1998, sag C-226/97, Lemmens, Sml. I, s. 3711.

19 — *Moniteur belge* af 29.8.1991.

20 — Jf. forslag til afgørelse fra generaladvokat Cosmas i Colimsagen (sag C-33/97), som endnu verserer for Domstolen. O.a.: nu dom af 3.6.1999.

21 — Se i denne retning s. Lecrenier: »Le contrôle des règles techniques des États et la sauvegarde des droits des particuliers«, *Journal des Tribunaux de Droit Européen*, 1997, s. 1.

tilstrækkelig klar, præcis og generel til, at den kan finde anvendelse på de forskellige situationer, som nødvendigvis opstår i forbindelse med præjudicielle forelæggelser [22]. Således indeholder bestemmelsen en opregning af alle de forhold, der skal tages i betragtning, og af begrebets væsentligste karakteristika og særegenheder.

17. Desuden har de ovennævnte domme i sagerne CIA Security International og Bic Benelux præciseret visse led i definitionen.

18. Således kan der af ordlyden af disse domme og af direktivet ikke blot udledes visse led i definitionen af udtrykket »teknisk forskrift«, som skal tages i betragtning, men også angivelser vedrørende forskriftens udsteder og den ordning, som opstilles heri (retsvirkningen og sanktionerne i tilfælde af tilsidesættelse af de specifikationer, som opstilles i den således fastsatte standard).

19. For så vidt angår de væsentligste karakteristika og særtræk, som danner grundlag for en præcisering af begrebet, af forskriftens udsteder og af den ordning, som opstilles heri, følger det af læsningen af direktivets artikel 1, nr. 1 og 5, sammenholdt med dommene i sagerne CIA Security International og Bic Benelux:

— for så vidt angår indholdet skal en standard, som kvalificeres som teknisk forskrift, bestå i en række udtrykkelige anvisninger vedrørende et produkts karakteristika (f.eks. fremstillingsmetoder og -processer for landbrugsvarer, jf. traktatens artikel 38, stk. 1)

— udstederen må ikke være en lokal myndighed (og at den tekniske forskrift således skal være udstedt af en national myndighed)

— den tekniske forskrift skal, hvad angår dens retsvirkninger, være retligt eller faktisk bindende og have selvstændige retsvirkninger [23]

— sanktionen ved manglende overholdelse skal håndhæves på en sådan måde, at overtrædelsen kan føre til et forbud mod markedsføring af produktet på den pågældende medlemsstats område eller en væsentlig del heraf. Med andre ord kan kun en standard, der »direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt, kan *hindre*

22 — Jf. ovenfor i punkt 14.

23 — Dommen i sagen CIA Security International, præmis 29 og 30.

samhandelen med varer inden for Fællesskabet« [24], betragtes som en teknisk forskrift i direktivets forstand.

20. Domstolen har endvidere præciseret, at såfremt disse betingelser er opfyldt, finder »direktiv[et] ... anvendelse ... uafhængigt af de grunde, som har begrundet ... [vedtagelsen af de tekniske forskrifter]« [25].

21. Fedekvæg er husdyrbrugsprodukter og er dermed landbrugsvarer i traktatens artikel 38, stk. 1's forstand, idet bestemmelsen udtrykkeligt henviser til disse.

22. Den nationale bekendtgørelse pålægger kvægopdrættere at opdrætte dyr uden brug af vækstfremmende stoffer såsom clenbuterol. Dermed opstiller den en fremstillingsmetode og -proces for en landbrugsvare.

23. Bekendtgørelsen er udstedt af den nederlandske lovgiver og dermed af en national myndighed.

24. Endelig er der næppe tvivl om, at den omtvistede nationale bekendtgørelse er bindende, og at den manglende overholdelse heraf er til hinder for markedsføringen af kvæg, som er blevet indgivet vækstfremmende stoffer på den pågældende medlemsstats område. På denne baggrund kan den direkte hindre samhandelen med varer inden for Fællesskabet.

25. Det må således fastslås, at bekendtgørelsen er en teknisk forskrift i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktivets artikel 1, nr. 1.

Forpligtelsen til at meddele den tekniske forskrift til Kommissionen

26. Idet de tiltalte i hovedsagen havde konstateret, at den nationale bekendtgørelse ikke var blevet meddelt til Kommissionen i overensstemmelse med direktivets artikel 8, gjorde de med henvisning til dommen i sagen CIA Security International gældende, at den forelæggende ret var forpligtet til at fastslå, at den omtvistede bekendtgørelse ikke fandt anvendelse på dem. Selv om der ikke direkte er stillet spørgsmål herom, kan det udledes af præmisserne i forelæggelseskendelsen, at Domstolen anmodes om at tage stilling til

24 — Dommen i Bic Benelux-sagen, præmis 19, min fremhævelse.

25 — Dommen i Lemmens-sagen, præmis 20. På denne baggrund er skatte- og afgiftsmæssige ledsageforanstaltninger såsom mærkningspligten for visse varer med henblik på at sikre kontrol med opkrævningen af miljøafgift (dommen i Bic Benelux-sagen), eller produkter, hvis brug henhører under statsmagtens beføjelser (alcometre, som alene anvendes af politiet, jf. dommen i Lemmens-sagen), omfattet af direktivets anvendelsesområde.

omfanget af den direkte virkning af direktivets artikel 8 og om at fastslå, om de tiltalte i hovedsagen i lyset af sagens omstændigheder kan påberåbe sig Domstolens dom i sagen CIA Security International.

27. Som bekendt fastslog Domstolen i denne dom, at direktivets artikel 8 har direkte virkning, og at den kan påberåbes af borgerne for en national ret, som det påhviler at afslå at anvende en national teknisk forskrift, der ikke er blevet meddelt i overensstemmelse med direktivet. I dommen i Lemmens-sagen præciserede Domstolen imidlertid udstrækningen af denne afgørelse.

28. I den pågældende sag skulle der tages stilling til betydningen af, at et udkast til en national bekendtgørelse, som fastsatte karakteristika for alcometre anvendt af politiet til undersøgelse af alkoholindholdet hos førere, der var tiltalt for at have ført motorkøretøj i spirituspåvirket tilstand, og over for hvem der under straffesager var ført bevis ved hjælp af disse alcometre, som var godkendt i henhold til den omtvistede bekendtgørelse, ikke forinden var blevet meddelt til Kommissionen.

29. I denne sag udtalte Domstolen, at »en manglende meddelelse af tekniske forskrifter, som udgør en proceduremangel ved deres vedtagelse, gør disse uanvendelige, for så vidt de hindrer brugen eller forhandlingen af et produkt, der ikke er i overensstemmelse med disse forskrifter, men den medfører derimod ikke, at alle anvendelser af et produkt, som er i overensstemmelse med de ikke-meddelte forskrifter, bliver ulovlige« [26].

30. Således fastslog Domstolen, at de nationale regler, som blev anvendt på tiltalte personer, var forskellige fra dem, som — fordi de ikke er blevet meddelt til Kommissionen — ikke finder anvendelse på borgerne, og at »de offentlige myndigheders anvendelse af et produkt som i den foreliggende sag imidlertid ikke [var] egnet til at udgøre nogen hindring for samhandelen, som kunne have været undgået, hvis meddelelsesproceduren havde været fulgt« [27]. De regler, der var tale om i denne sag, var regler, som forbød og kriminaliserede kørsel i spirituspåvirket tilstand og regler, som pålagde føreren at puste i et apparat, der var beregnet til undersøgelse af alkoholprocenten, idet resultatet fra denne undersøgelse udgjorde et bevis under straffesagen.

31. Det kan således udledes af dommen i Lemmens-sagen, at virkningerne af dommen i sagen CIA Security International er begrænset til de borgere, som kan godtgøre, at de har en *interesse* i, at de tekniske forskrifter i de nationale retsakter, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, er blevet kontrolleret i overensstemmelse med direktivet.

26 — Dommen i Lemmens-sagen, præmis 35.
27 — Dommens præmis 36.

32. I den foreliggende sag er den omtvistede nationale bekendtgørelse til hinder for enhver markedsføring af kvæg, hvis vækst er blevet fremmet ved indgift af de forbudte stoffer. Dermed udgør de en direkte hindring for disse varers frie bevægelighed. Det er næppe nogen tvivl om, at de tiltalte er kvægproducenter, som har anvendt disse stoffer i strid med bestemmelserne i den omtvistede nationale bekendtgørelse. Heraf følger, at de har interesse i, at de tekniske forskrifter i henhold til denne bekendtgørelse bliver kontrolleret på grundlag af direktivet, såfremt bekendtgørelsen er omfattet af anvendelsesområdet for meddelelsespligten i direktivets artikel 8.

33. Tilbage er at undersøge, om den nationale bekendtgørelse er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 8, eller om den er omfattet af undtagelserne i direktivets artikel 8, stk. 1, eller artikel 10.

34. Ifølge direktivets artikel 8, stk. 1, første afsnit, skal medlemsstaterne alene oplyse Kommissionen om den pågældende standard, såfremt udkastet til teknisk forskrift blot er en gengivelse af en international eller europæisk standard.

35. Derimod fremgår det af direktivets artikel 10, at medlemsstaterne hverken har pligt til at meddele Kommissionen udkastet til den tekniske forskrift eller til at oplyse den herom, når de opfylder deres forpligtelser, der følger af fællesskabsdirektiver.

36. I lighed med det, som er anført af Kommissionen og af de forskellige regeringer, der har afgivet indlæg, er det min opfattelse, at den omtvistede nationale bekendtgørelse ikke er omfattet af anvendelsesområdet for meddelelsespligten i direktivets artikel 8. Således har den nederlandske regering ved at forbyde hold eller opstaldning, køb eller salg af fedekvæg, som er blevet indgivet stoffer med sympatomimetisk virkning, eller ved at forbyde indgift af veterinærlægemidler med sympatomimetisk virkning, i den foreliggende sag clenbuterol, i fedekvæg, som er mere end 14 uger gammelt, opfyldt forpligtelser, der følger af to direktiver.

37. Således følger det af artikel 4 i Rådets direktiv 81/851/EØF af 28. september 1981 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærlægemidler [28], som ændret ved Rådets direktiv 90/676/EØF [29], at intet veterinærlægemiddel må markedsføres i en medlemsstat *eller indgives i dyr, uden at de kompetente myndigheder i denne stat — og kun disse — forud har givet tilladelse dertil.*

28 — EFT L 317, s. 1.

29 — Direktiv af 13.12.1990 (EFT L 373, s. 15).

38. Endvidere følger det af Rådets direktiv 86/469/EØF af 16. september 1986 om undersøgelse af dyr og fersk kød for restkoncentrationer [30], at medlemsstaterne forelægger Kommissionen en plan med oplysning om de nationale foranstaltninger, der skal iværksættes for at gennemføre direktivets målsætning, som er at undersøge dyr og disses ekskrementer og biologiske væsker samt væv og fersk kød for restkoncentrationer. Inden for rammerne af dette direktiv, jf. direktivets artikel 18 in fine, blev de omtvistede nationale foranstaltninger således meddelt til Kommissionen og undersøgt af denne, som godkendte dem ved beslutning 89/273/EØF af 30. marts 1989 [31]. Det er åbenbart, at det ville være overflødigt på ny at forelægge den omtvistede nationale bekendtgørelse i overensstemmelse med direktivet.

39. Endvidere skal medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 86/469 nedlægge forbud mod, at dyrene afsættes til konsum eller foderbrug, såfremt der ved undersøgelsen påvises tilstedeværelse af forbudte stoffer i de kontrollerede dyr. Den omtvistede nationale bekendtgørelse gennemfører således blot denne sanktion, som er udtrykt klart og præcist i direktiv 86/469.

40. Endelig er clenbuterol opregnet blandt de restkoncentrationer, hvis tilstedeværelse ud over en vis grænse i dyr, som er bestemt til konsum eller foderbrug, er forbudt [32] i henhold til direktivet.

41. På denne baggrund var den nationale bekendtgørelse, som var udstedt af de nederlandske myndigheder, på trods af, at den må betegnes som en teknisk forskrift i direktivets forstand, ikke underkastet den meddelelsespligt, der i princippet er følgen af denne betegnelse.

Forslag til afgørelse

42. På grundlag af ovenstående foreslår jeg Domstolen at besvare det præjudicielle spørgsmål, som er forelagt af Gerechtshof, Hertogenbosch, på følgende måde:

»Regler som dem, der er indeholdt i den nederlandske bekendtgørelse af 1991 om stoffer med sympatomimetisk virkning (Verordening stoffen met sympathico mime-

30 — EFT L 275, s. 36.

31 — Beslutning om godkendelse af den af Nederlandene forelagte plan for undersøgelse for restkoncentrationer af andre stoffer end stoffer med hormonal virkning (EFT L 108, s. 28).

32 — Bilag I til direktiv 86/469 indeholder en klassificering af alle de omhandlede restkoncentrationer, herunder clenbuterol, som er opført i rubrik B, gruppe I, undergruppe c), »Anden veterinærmedicin«.

tische werking (PVV) 1991), nærmere bestemt denne bekendtgørelses artikel 3, stk. 1, udgør tekniske forskrifter i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved Rådets direktiv 88/182/EØF af 22. marts 1988, således som dette direktiv var affattet på tidspunktet for ikrafttrædelsen af bekendtgørelsen, som i henhold til direktivets artikel 10 hverken skal sendes eller meddeles til Kommissionen forinden.«